

den ene Femtedel, regnet efter Paragraftallet. Hvad angaar Lovforslagets Realitet, som det her foreligger, saa har jeg kun en væsentlig Indvending, men den betragter jeg ogsaa som meget væsentlig. Den vedrører Forslagets § 4 om, at Staten skal godtgøre vedkommende Kommunes Klasse tre Fjerdedele, idet jeg afsjort maa holde paa Mindretallets Forslag, og det er min Overbevisning, at der ikke kommer nogen Lov ud af Forslaget, hvis denne Bestemmelse om de tre Fjerdedele bibeholdes. Loven forbynder sig som og et Tillæg til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30te Marts 1892, og der er ikke Spor af Grund til at fastsætte andre Bestemmelser for denne smitsomme Sygdom end for de andre, for hvis Vedkommende Statskassen bærer den ene Halvdel af Omkostningerne ved Desinfektion og Kommunerne den anden Halvdel. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds anser det for tvivlsomt, hvad Loven bestemmer, kan han jo i Stedet for den foreslaede Bestemmelse i § 4 sætte en Bestemmelse, saaledes som i det af mig stillede Forslag, med fornødent Henvisning til Lov af 30te Marts 1892; men Bestemmelsen i § 4 vil jeg bestemt fraraade. Jeg vil, hvis dette Forslag vedtages, modsætte mig det i det andet Ting, og hvilken Mening man end kan have om Forholdet mellem Regeringen og Tingenes Medlemmer, tror jeg ikke, at det gaar igennem i det andet Ting. Bestemmelsen i § 4 om, at Desinfektion skal ydes gratis, er fuldstændig overflødig, naar man betragter denne Foranstaltning som en Del af Loven af 30te Marts 1892, hvorefter al Desinfektion foretages af det offentlige, naar Folk ikke selv ville desinficere, og saa betales af det offentlige. Der er visse Ting, som de paagældende selv skulle betale, det gælder om Medicin og Lægemidler, men det gælder ikke om Desinfektion. Jeg har intet at indvende imod § 2 og 3, der angaar Statistikken, men denne vilde for Resten nok blive samlet uden disse Paragraffer. § 2 angaar dog noget mere end Statistik, idet den tilsigter at henhænde Sundhedskommissionens Opmærksomhed paa Sygdommen; der er der sket en Forandring med Hensyn til Formen. Endelig er det mig ikke ganske klart hvorfor § 1 er bleven omredigeret, som sket. Efter det af mig forelagte Forslag fremtraadte den deri givne Regel om Paabudelse af Desinfektion, som et sidste Membrum af § 23 i Loven af 1892, der handler om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme uden for offentlig Behandling, og som omhandler dem alle. Nu

har man udeladt de første Linier i Lovforslaget, som lyde saaledes: „Til § 23 i Lov af 30te Marts 1892 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdomme føjes et nyt Stykke, saahdende“ og saa i det væsentlige optaget dette Stykke. Men saa bliver det da nødvendigt til 3dje Behandling at foretage en lille Redaktionsændring. Der staar nemlig i det af Udvalget affattede Lovforslags § 1: „Sundhedskommissionen skal endvidere“ o. s. v.; men der er ikke noget i denne Lov, hvortil dette „endvidere“ kan slutte sig. Men dernæst maa man medoptage i § 1 den Henvisning til Epidemilovens § 1, som nu staar i § 2, saa at man kan se, hvad der skal forstås ved Sundhedskommissionen. Det bør altsaa efter min Mening hedde — men det er jo en rent redaktionel Ændring: „De i Loven af 30te Marts 1892 § 1 nævnte Sundhedskommissioner skulle være besøjede til o. s. v.“ Saa kan man passende i § 2 stryge de sidste Ord: „i Loven af 30te Marts 1892“ for ikke at saa for mange Gentagelser, saa at der kommer til at staa „ifr. § 1“, hvorved da forstås § 1 i denne Lov. Man har i § 1 foreslaaet en Realitetsændring, som man kunde have sparet sig, idet man har sat „Møbler“ ind i Stedet for „Linnedgenstande“. Nu er det naturligvis ikke Meningen at udelade Linnedgenstande, dette forstaar jeg nok, men at tage Møbler med; men naar Sundhedskollegiet ikke har fundet det nødvendigt at give Bestemmelsen dette videre Omfang — og i nogle Tilfælde fordres der jo en meget omfattende Desinfektion, saasom at bryde Gulvene op og rive Tapeter af Bæggene —, saa synes jeg, man havde kunnet holde sig til Sundhedskollegiet. Saa havde man heller ikke løbet den Risiko, som et andet æret Medlem fremhævede, at man ved Desinfektion er udsat for at saa sine Ting forringede i Værdi. Men denne Forandring skal jeg imidlertid ikke have noget at indvende imod. Naar man havde givet § 1 den af mig foreslaede Form, kunde man ganske have sparet § 4, thi saa havde vi haft den fornødne Hjemmel for, at Desinfektionen ydes gratis. Man kunde have sparet § 4, naturligvis under Forudsætning af, at man ikke vilde søge at frembringe en ny Maade for Fordelingen af Desinfektionsudgifterne. Jeg vil foreslaa Dem — nu er det jo et samlet Forslag —, at man foruden at forandre de første Ord i § 1 tillige foretager den Forandring at flytte § 4 herhen. Thi det er ganske behynderligt i § 1 at tale om Desinfektion, og hvad dermed staar i Forbindelse, saa i § 2 at tale om Lægers Forpligtelse til at gøre Anmeldelse i Syg-